Szkaplerz Najświętszéj Panny Maryi.

Początek Bractwa szkaplernego.

Błogosławiony Szymon Stokcyusz, Anglik, karmelita, świątobliwie zmarły 1265 roku, był założycielem Bractwa szkaplernego, któremu Najświętsza Marya Panna ukazawszy się, nastręczyła sposób wyjednania łask Boskich i obrony duszy od potępienia, za pomocą szkaplernego nabożeństwa.

Obowiązki członków Bractwa szkaplernego.

1) Szkaplerze podszyte bronzowém suknem, z wyrażeniem na nich Imion Jezusa i Maryi, zawsze na sobie nosić.

2) Codziennie odmawiać koronkę szkaplerną, lub *7 Ojcze nasz, 70 Zdrowaś Marya i 1 Wierzę w Boga,* z rozmyślaniem *7 boleści Chrystusa i 7 radości Maryi.*

3) Wszystkie wigilije przed uroczystościami Najśw. Maryi Panny i środy pościć z nabożeństwa do Bogarodzicielki, lecz nie z powinności; nakazane zaś w te dni posty od kościoła, każdy katolik winien zachować.

4) W święta Najśw. Maryi Panny spowiadać się, kommunikować i koronkę odmawiać.

5) Żyć powściągliwie podług stanu obranego.

6) Modlić się za Kościoł św., za najwyższego Pasterza, za zgodę Monarchów chrześcijańskich, za wszystkich wiernych żyjących i zmarłych, zwłaszcza za braci i siostry do Szkaplerza wpisanych.

7) Spełniać uczynki miłosierne i żyć przykładnie.

Odpusty.

Zupełne. Najwyżsi Pasterze Kościoła katolickiego: Paweł V., Pius V., Klemens VII. i X., Benedykt XIV., nadali Członkom Br. szkaplernego spowiadającym się i kommunikującym: 1) W dniu przyjęcia Szkaplerza. 2) 16. Lipca na uroczystość Najśw. Maryi Panny szkaplernéj i przez całą jéj oktawę. 3) Wzywającym podczas konania Imion Jezusa i Maryi po przyjęciu ostatnich sakramentów. 4) Wszystkim nawet wiernym nie wpisanym do Bractwa, którzy po odbytéj spowiedzi i przyjętéj kommunii będą obecni dawanéj przez kapłana Zakonu karmelitańskiego czterykroć w roku absolucyi i benedykcyi zwanéj Papiezką, a mianowicie: *na Szkaplerną* 16. Lipca, *na drugi dzień Bożego Narodzenia, Wielkiejnocy i Zielonych świątek.*

Niezupełne. 1) Dni 40, odmawiającym przez 40 dni bez przerwy: *7 Ojcze nasz, 7 Zdrowaś Marya* i *1 Wierzę w Boga,* na pamiątkę 7 radości N. Maryi Panny. 2) 100 dni, odmawiającym godzinki do N. Maryi Panny. 3) 300 dni, poszczącym we środy. 4) 3 lata i tyleż kwadragien (120 dni) spowiadającym się i kommunikującym podczas uroczystości Najśw. Maryi Panny. 5) 5 lat i 5 kwadragien (200 dni) co miesiąc spowiadającym się i za Kościoł święty się modlącym.

Modlitwa Ś. Augustyna o Męce Pańskiéj.

Boże! który dla odkupienia i zbawienia świata raczyłeś się człowiekiem narodzić, dać się od Żydów wzgardzić i od Judasza pocałowaniem w ręce nieprzyjaciół wydać; który się dałeś pojmać, wiązać, jako niewinny baranek na zabicie wodzić, i przed Annasza, Kaifasza, Piłata i Heroda jak winowajca stawić i tam od fałszywych świadków oskarżenie, urąganie, policzkowanie, plwanie, twarzy świętej zasłonienie, biczowanie, cierniem wieńczenie, z szat zwleczenie, i na śmierć osądzenie cierpiéć; który się dałeś do krzyża przybić i na krzyżu podnieść, między łotrami umieścić, żółcią i octem napawać, i włócznią przebić: o Panie Jezu Chryste! przez te najświętsze męczarnie Twoje, które ja niegodny z boleścią wspominam; przez święty krzyż Twój i skonanie Twoje: wybaw mnie od mąk piekielnych, a racz miłosiernie przywieść, gdzie przywiodłeś łotra z Tobą ukrzyżowanego, iżbym Cię w Królestwie Twojém chwalił wiecznie. Am.

Pocałowanie ran Pana Jezusa w każdym czasie, szczególniéj w smutku i po ukończonych modlitwach wieczornych.

O nogi Pana mojego, dla mnie na krzyżu przybite! całuję was, przyjmijcie mnie do siebie z Magdaleną; pragnę was całować z takim affektem i miłością, z jaką was całowała ta święta pokutnica, z jaką was całowali kiedykolwiek święci pokutnicy konający.

O ręce Pana Jezusowe, dla mnie na krzyżu przybite, i szeroko żelaznemi gwoździami dla zbawienia mego otwarte! całuję was i kocham serdecznie; polecam wam duszę moję; nie odrzucajcież od siebie mnie wielkiego grzesznika, ale jako własne kupno wasze piastujcie mnie zawsze.

O serce Pana Jezusa, Zbawiciela mojego, dla mnie szeroko ostrą włócznią przebite! całuję Cię i do téj najświętszéj cisnę się rany. Czemużem Cię dotąd tak, jako należało, nie kochał? O Boże mój! kocham Cię teraz jako mogę najbardziéj, i kochać Cię będę na wszystkie wieki. Miejże, o Jezu! dobre serce ku mnie, od téj godziny aż na wieki, a nie żałuj nieprzebranéj dobroci Twojéj. Amen.

Porządek odmawiania koronki zwanéj Skzaplerną.

Umiejący czytać, znajdzie tę koronkę w każdéj książce do nabożeństwa; gdy zaś takiéj nie ma, wpisany do Bractwa szkaplernego powinien odmawiać codziennie: *7 Ojcze nasz, 70 Zdrowaś Marya i 1 Wierzę w Boga,* z pobożném rozmyślaniem po każdém Ojcze nasz, jednéj z 7 następujących boleści Zbawiciela:

1. Podczas obrzezania.
2. W Ogrojcu w czasie modlitwy z wystąpieniem potu krwawego.
3. Gdy był od Żydów biczowany.
4. Przy koronowaniu cierniem.
5. Przed zwleczeniem szaty.
6. Podczas przybicia do krzyża.
7. W czasie przebicia boku.

Po każdym zaś dziesiątku pozdrowień anielskich, trzeba rozpamiętywać jedną z 7 radości Najświętszéj Maryi Panny:

1. Jéj radość przy poczęciu Jezusa Syna Bożego.
2. Podczas nawiedzenia Elżbiety świętéj.
3. Po narodzeniu w Betlejemie Zbawiciela.
4. W czasie pokłonu 3 Królów Jezusowi.
5. Po znalezieniu Jezusa w kościele Jerozolimskim miedzy Żydami.
6. Po Zmartwychwstaniu Zbawiciela z grobu.
7. Gdy do nieba z ciałem i duszą była wzięta.

Modlitwa do N. Maryi Panny przed przyjęciem Szkaplerza.

Święta Maryo, Matko Boża, Najświętsza Panno! ośmielam się, grzesznik niegodny, wybrać Cię sobie i wziąć za Matkę, Orędowniczkę, Panią i Pośredniczkę moję; postanawiam i ślubuję nigdy w miłości Twojéj nie ostygnąć, nie dopuścić się żadnéj niedbałości w Twéj służbie, nie popełnić, ani dozwolić żadnéj obrazy przeciw Tobie. W dowód tego zapisuję imię moje w listę dzieci i czcicielów Twoich, i przyjmuję na siebie Twoję sukienkę, Szkaplerz ś.; proszę Cię tylko, o Pani Święta! z głębokości serca mojego, abyś mnie za sługę Twego znać, we wszystkich sprawach moich prowadzić, i w godzinę śmierci przemożną przyczyną Twoją pocieszyć najłaskawiéj raczyła; przez Pana naszego Jezusa Chrystusa, Syna Twojego, któremu z Ojcem, w jedności Ducha Świętego, niech będzie cześć, chwała i dziękczynienie na wieki wieków. Amen.

N. P. SZKAPLERNA.

Modlitwa do N. Maryi Panny po przyjęciu Szkaplerza.

O święta Maryo! Matko Boga mojego! lubo ze wszystkich sług Twoich jestem najniegodniejszy, jednak w wielkości miłosierdzia Twego zaufany i pobudzony serdecznem pragnieniem Twoich łask, jakom Cię wybrał i sobie wziął w przytomności mego Anioła Stróża i wszystkiego Dworu niebieskiego za Panią, za Matkę, za Orędowniczkę moję, tak spraw, proszę, o Panno błogosławiona, łaski pełna! iżbym w służbie Twojéj wiernie aż do końca wytrwał, nigdy Cię nie obrażał, i przeciw Najświętszemu Imieniowi Twojemu żadnego ubliżenia nie cierpiał. Niech wszystek, o Matko miłosierdzia! do Ciebie należę, niech pełnieniem wszystkich przykazań Syna Twojego i Jego Kościoła zasługuję statecznie przed Tobą na wszelką pociechę w smutkach, na wszelkie wspomożenie w niebezpieczeństwach, na wszelkie ratowanie w potrzebach, ażebym zawżdy Twoją za mną u Syna Boskiego przyczyną i modlitwą posilony i bezpieczny, otrzymał wszelkie błogosławieństwo w życiu, miał śmierć szczęśliwą i dostąpił żywota wiekuistego, gdziebym Tobie, Pani świata, Królowo Niebieska, wiecznie dziękował, i wraz z Tobą Syna Twojego, Jezusa Chrystusa, Pana naszego wielbił, chwalił i oglądał; który z Ojcem i z Duchem świętym, Bóg w Trójcy Przenajświętszéj żyje i króluje po wszystkie wieki wieków. Amen.

Ustawa ogólna Bractwa szkaplernego.

Jak wszystkie Bractwa, tak i szkaplerne, nie obowiązuje pod grzechem spełniać powinności przepisanych: kto one wykonywa, uczestniczy w zasługach i nadanych odpustach; kto zaś je opuszcza, nie ma udziału w wymienionych dobrodziejstwach.

Niniejszy rękopis, pod tytułem: „Szkaplerz Najświętszéj Panny Maryi,“ jako zgodny z nauką Kościoła katolickiego, może być do druku podany. Wilno, 2 Kwietnia 1859 roku.

X. JAN MENUE,
Janonik Katedry Wileńskiej, Cenzor.

Polegając na takowém świadectwie, drukować pozwala się. Wilno, dnia 21 Kwietnia 1859 roku.

Za Biskupa Wileńskiego, — Prałat, Proboszcz Katedry Wileńskiéj, JÓZEF BOWKIEWICZ.

Pozwolono drukować. Wilno, 28 Kwietnia 1859 roku. Cenzor, PAWEŁ KUKOLNIK.

Modlitwa do Przenajświętszego Serca Jezusa.

Z jak największą czcią i miłością najprzywiązańszą pokłon Tobie oddaję, Jezu mój ukrzyżowany! Wyznaję być Ciebie Bogiem moim i Odkupicielem, i dzięki, na jakie tylko zdobyć się mogę, oddaję Tobie i Twemu najmiłościwszemu Sercu, żeś takie boleści dla nas wytrzymać raczył. Czegoż się od Ciebie nie mam spodziewać po takich upominkach dobroci i miłosierdzia nademną? Ręce te, nogi, bok ten i serce, zranione, otwarte są dla mnie! Proszę Cię więc najgoręcéj, abyś do najsłodszéj Serca Twego rany przyjąwszy duszę moję, w niej mię zakrył i od nieprzyjaciół duszy méj bronił. Tam mię najdroższą krwią Twoją od wszelkiéj nieprawości i plamy dusznéj obmyj. Tam boleść Twa i smutek, niech przejdzie do serca mego, abym, póki żyję, gorzko opłakiwał Twojéj męki i śmierci przyczynę, to jest: grzechy moje. Męka Twoja i śmierć, niech mię też zasila w utrapieniach, niech mię uzbroi przeciwko złym przykładom grzeszących, niech mi zbawienie i żywot wieczny wyjedna. O najsłodszy Jezu! źródło miłosierdzia i łaskawości! zmiłuj się nademną, wejrzyj na mnie i przez najdobrotliwsze Serce Twoje, z niewoli ciała i duszy wybaw! Oderwij serce moje od rzeczy stworzonych, z wszelkiéj nieczystości obmyj i uspokój. Napełnij najgorętszą miłością mnie całego, abym odtąd Ciebie jedynie myślą i czynem szukał, Ciebie jedynie się trzymał i na nic innego w całém życiu mojém nie oglądał, jeno na Ciebie, na wykonanie Twojéj woli i na oddanie Tobie chwały. Amen.

Chwała Sercom Jezusa i Maryi.

Niech będzie poznane, wychwalone, ubłogosławione, ukochane, uczczone i uwielbione zawsze i we wszystkiém Boskie Serce Jezusa Chrystusa i najczystsze Serce Maryi; niech te Serca najsłodsze ożywiają ogniem miłości Bożéj serca wszystkich wiernych dzieci Kościoła katolickiego, od dziś aż na wieki. Amen.

Wezwanie Duchu Świętego.

Przybądź Duchu S., racz napełnić serca Twoich wiernych, i Twojéj miłości ogień w nich racz zapalić, który przez rozmaitość języków wszystkie narody w jedność wiary zgromadziłeś.

V. Spuść Ducha Twego, a będą stworzone.
R. A odnowisz oblicze ziemi.

Niechaj będzie z nami, prosimy Cię, Panie! łaska Ducha S., któraby serca nasze oświeciła i od wszego złego broniła. Przez Chrystusa Pana naszego. A.

Modlitwa do Przenajświętszego Serca Maryi Panny.

O Serce Przenajświętsze Matki Boga i Matki naszéj! Serce najmiłościwsze, przedmiocie upodobania Trójcy Najświętszéj, godne wszelkiego poszanowania i miłości Aniołów i ludzi! Serce najpodobniejsze do Przenajświętszego Serca Jezusa i doskonały jego obrazie! Serce pełne dobroci i chętnie litujące się nad nędzą naszą! zagrzej zlodowaciałe serca nasze, i spraw, żeby się statecznie nawróciły do Boskiego Serca Zbawiciela naszego; wlej w nie miłość cnót Twoich świętych, zapal je tym błogosławionym ogniem, którym serce Twe zawsze pałało; zamknij w Sercu Twojém Kościoł nasz święty i strzeż go, i bądź na zawsze słodkiém jego schronieniem i wieżą niedobytą przeciw wszelkim napadom nieprzyjaciela. Bądź dla nas drogą, którąbyśmy szli do Jezusa. Niech przez Ciebie otrzymamy wszelkie łaski do zbawienia nam potrzebne. Bądź ratunkiem naszym w przygodach, pociechą w smutkach, wzmocnieniem w pokusach, ucieczką w utrapieniach i wspomożeniem we wszelkich niebezpieczeństwach; lecz szczególniéj w ostatniéj walce życia naszego, w godzinę śmierci, kiedy całe piekło wywrze złość swoję przeciwko nam dla pochwycenia dusz naszych, w téj przerażającéj chwili i strasznym momencie, od którego zawisła wieczność nasza, o Matko najmiłościwsza, niech doznamy słodyczy macierzyńskiego Serca Twego, abyśmy w niém, jako w źródle miłosierdzia, znaleźli najpewniejsze schronienie, skądbyśmy dostać się mogli do chwały wiecznéj dla błogosławienia Jezusa wraz z Tobą po wszystkie wieki wieków. Amen.

Niech wszyscy znają, wychwalają, błogosławią, miłują Przenajświętsze Serce Jezusa Chrystusa i Maryi, niech Mu służą i cześć najgłębszą oddają. Amen.

Wilno. Nakład i własność Maurycego Orgelbranda.

Druk Gieseckeʼgo i Devrientʼa w Lipsku.

BIBLIOTEKA KÓRNICKA PAN
42108